

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 879/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Стојчић, адвокат из ..., против туженог „Шкара-Р“ д.о.о. из Засавице II, чији је пуномоћник Божидарка Стојаков, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/19 од 10.10.2019. године, у седници одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле АА из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/19 од 10.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2223/19 од 10.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 793/16 од 10.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле који гласи: „Утврђује се да је тужила по основу Закона Републике Србије као власник посебног дела-стана бр. .. у оквиру стамбене зграде за колективно становање-више породичног објекта за становање у улици ... бр. .., саграђен на парцели .. КО ..., стекла право сувојине од 49/2147 дела на парцели .. КО ..., земљиште под зградом-објектом површине од 5 ари 32 м2, земљиште уз зграду-објекат површине 18 ари 05 м2, укупне површине од 23 ара 37 м2, уписано у ЛН бр. .. КО ..., као власништво „BRADEX“ д.о.о. из Сремске Митровице, МБ .. у 1/1 дела, а што је тужени као правни следбеник „BRADEX“ д.о.о. из Сремске Митровице, дужан признати и трпети, те издати јој одговарајућу исправу да се тужила са својим сувласничким уделом упише, укњижи на описаној непокретности у катастарским и другим земљишним књигама, а ако то не учине, ова пресуда ће јој служити као услов за укњижбу. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, захтев тужиле за накнаду трошкова је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2223/19 од 10.10.2019. године, ставом првим изреке, жалбу тужиле одбио и потврдио пресуду Основног суда у

Сремској Митровици П 793/16 од 10.12.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ради потребе новог тумачења права.

Тужени је доставио одговор на посебну ревизију тужиље.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет овог поступка је утврђење права сувласништва тужиље на парцели на којој је изграђена стамбена зграда за колективно становање, а тужиља је власник посебног дела-стана бр. .. у оквиру те стамбене зграде. Одлуку о тужбеном захтеву тужиље нижестепени судови су засновали на чињеници да предметним купопродајним уговором тужиља није купила катастарску парцелу. Тужиља у ревизији не указује на конкретно правно питање од општег интереса или питање у интересу равноправности грађана, које је потребно расправити. Приложена пресуда Апелационог суда у Новом Саду се не заснива на истом чињеничном и правном основу на коме је заснована побијана пресуда, а у смислу уједначавања судске праксе. Пошто се у конкретном случају ради о чињеничном питању, а не о питању примене материјалног права, Врховни касациони суд је утврдио да у овом случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења, донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиља је суду поднела дана 26.08.2015. године, а вредност предмета спора је 15.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиље недозвољена, у смислу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**